Zesde Jaer. Nr 34. Zaterdag, 27 Augustus 1859.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. Collée, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, ne 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 27 AUGUSTUS.

De kiezingen van Leuven hebben de Kamer tamelyk lang bezig gehouden. Men herinnert zich dat een onderzoek bevolen was over de kieswerkzaemheden van deze stad; onder dit voorwendsel hield men sedert zes weken de representanten van Leuven van de Kamer verwyderd. Nu is gebleken dat de beschuldigingen tegen de kiezingen van Leuven ingebragt teenemael valsch zyn; eene petitie, geteekend door een groot getal kiezers van het distrikt Leuven en vergezeld van doorslaende getuigschriften, werd dingsdag de Kamer aengeboden. Wy hebben die petitie onder de oogen en wy mogen zeggen dat de Kamers wanneer zy een onderzoek beveelden, valsche betigtingen aenhoord hebben. Niet een redelyk mensch kan het nog betwisten.

De zaek nu klaer zynde, heeft M. Wasseige gevraegd dat het bedoelde verzoekschrift zou verzonden worden aen de kommissie die de kiezingen van Leuven onderzocht heeft; die kommissie zou aenstonds haer verslag gedaen hebben, en vermeende zy ook, na een nieuw en diepgrondig onderzoek, dat de feiten, die gediend hadden om de eerste beslissing der Kamer daer te stellen, valsch waren, zy zou voorgedragen hebben de kiezingen van Leuven goed te keuren; was zy, integendeel, van een ander gedacht, zy kwam het verklaren aen de Kamer, en de zaek ging voort.

Dit was zoo redelyk, zoo natuerlyk, dat die voorstel geene tegenkanting had moeten vinden; maer wie den onverdragelyken partygeest kent die de liberale meerderheid bezielt, weet dat noch rede noch regt den minsten invloed op haer kan hebben. Ook is de voorstel van M. Wasseige met 59 stemmen tegen 28 verworpen geweest. In de 28 tellen wy slechts drie leden der linker zyde.

M. B. Dumortier heeft die stemming na behooren geschandvlekt: « Gy hebt op valsche betigtigingen een onderzoek gestemd, zegde hy, en nu dat de waerheid gekend is, wilt gy dezelve verdooven. Smyt liever al de katholyken aen de deur, en dan zult gy zonder tegenkanting kunnen doen al wat gy wilt. »

In de redetwisting over de wyze van onderzoek is men gewaer geworden hoe veel moeijelykheden dit onderzoek zal verwekken, en M. de Renesse is komen verklaren dat indien hy had kunnen voorzien wat er nu gebeurt, hy waerschynlyk tegen het onderzoek zou gestemd hebben, de Kamer het regt niet hebbende van een distrikt zonder vertegenwoordigers te laten.

Maer wat kan dat maken by de meerderheid die uit den oproer gesproten is? Die meerderheid redeneert niet, zy stemt, en overal waer de regten of de belangen der katholyken in het spel zyn, is zy altyd bereid om te verklaren dat twee en vier zeven uitmaken en dat een persoon zyn eigen neus kan afbyten. Het is de passie in hare slechtste uitdrukking die deze meerderheid bezielt en geleidt in al hare werkingen.

Een parysche briefwisselaer drukt zich in de volgende voegen uit over de versterkingen van Antwerpen:

« Frankryk leefde met Belgie in vrede, en ten allen tyde heeft het stiptelyk deszelfs onafhankelykheid en onzydigheid geëerbiedigd; nooit hebben er tusschen de regeringen dezer beide landen van die geschillen geweest die, alhoewel zy opgehouden hebben te bestaen, toch altyd nyd en wantrouwen na zich slepen, welke door den duer alleen kunnen verslyten. De menigvuldige en om zoo te zeggen gedwongene betrekkingen tusschen de bewooners van beide landen hadden met den duer van tyd zulke innige verbroedering te weeg gebragt, dat ondanks de grenzen, de twee volkeren om zoo te zeggen geëindigd hadden met er maer één meer uit te maken, door de zeden, de gebruiken, de tael en de gemeenschap van belangen.

» Deze toestand is voortaen op het spel getrokken, en de uitkomst van 30 jaren, hertelyke overeenkomst verdwynt op éénen dag, omdat een ministerie dat zich den dienstwilligen weerklank maekt der panische vrees van Engeland, nu ook de gevaren van eenen vermoedelyken inval inroept om eene onvolksgezinde wet aen te bieden en België op zyne beurt in den weg der wapeningen en verderfelyke uitgaven te werpen.

» Wy hadden beters verhoopt van de verlichte vaderlandsliefde der vertegenwoordigers van België; wy geloofden dat zygelyk wy zouden herkennen dat geen hoegenaemd gevaer hunne onafhankelykheid bedreigde, en dat het gevaer konde er een bestaen, juist zou voortspruiten uit de middelen die men zou gebruiken om het te voorkomen; wy rekenden op hunne beproefde wysheid, op de gematigheid waervan zy tot hiertoe blykens gegeven hadden, en wy dachten dat zy eindelyk van deze waerheid doordrongen waren dat de onzydigheid van België des te beter zou geëerbiedigd worden dat het zelf dezelve strengelyk zou nakomen.

» De Kamer der volksvertegenwoordigers heeft zich door deze wyze redenen niet laten overtuigen; zy heeft geene rekening gehouden van de waerschuwingen welke haer van alle kanten toegekomen zyn; God gelieve dat het zich niet eens te berouwen hebbe van voor den rampzaligen invloed geweken te hebben. »

De kamer der Volksvertegenwoordigers heeft met eene kleine meerderheid van stemmen het projekt aengenomen van Antwerpen in een tweede Sebastopol te veranderen. Men voorziet dat het Senaet in denzelfden zin zal stemmen.

De plegtige prysuitdeeling aen de leerlingen der lagere jongens school heeft donderdag, om 3 uren, plaets gehad in de groote zael van den Casino in tegenwoordigheid van de regering, van het besturend bureel, van verscheidene leden der geestelykheid en een talryk publiek.

De prysuitdeeling aen de leerlingen der meisjes school bestierd door Mejufv. Micheels, zal toekomenden dingsdag, om 3 uren, op den Casino plaets hebben.

Eenvoudig middel om mollen en hazen te weeren.

Dingier's Polytechnisches Journal neemt uit een maendschrift voor fruitteelt het volgende over, als medegedeeld door eenen hongaerschen oofiteeler:

« Ik behoor tot de grootste vereerders der mollen, en kan ik die in myne boomkweekeryen vermeederen, zoo verzuim ik dit vooral niet, omdat ik in elk een vriend te meer tel, die my tracht te bevryden van de lastige vyanden, die myne jonge boomen in den grond hebben. Maer veroorloft een dezer woelgeesten zich eene wandeling in myne zaeibedden, dan wordt het blaedje omgekeerd en de goede vriend wordt, al is het met het doel om my van nut te wezen, een vyand, die zoo veel schade aenbrengt, dat ik alle middelen moet te baet nemen om hem uit den weg te ruimen.

» Wy weten dat de reukorganen van den mol uiterst gevoelig zyn, en dit gaf my aenleiding om op een middel te komen, dat hem verwyderd houdt van plaetsen, waer hy niet wezen moet. Dit gelukte my met *steenkoolteer*. Ik maek rondom het zaeibed een greppel van een duim of zeven (circa twee decimeters) diep, en leg daerin een draed gewoon bindtouw, door steenkoolteer gehaeld, dek dit met de uitgegravene aerde, en geen mol passseert deze linie weder.

» Niet minder genoegen zal de mededeeling doen, dat ook zoo een draed dienstig is om hazen te keeren. Ik had

---

DE SCHIPPERSDOCHTER.

Johan Reisacher was toen ik hem leerde kennen, reeds weduwenaer; doch zyne zuster woonde by hem, zy zorgde met eene naeuwgezette oplettendheid voor zyne levensbehoeften. Hy was reeds sedert vele jaren veerschipper van het *Sasbach*, in het distrikt of in de parochie van *Breissach*. Die man had reeds ontelbare rampen en vermoeijenissen doorgeworsteld, en hy zag er ook even versleten uit als zyn oud grys wambuis. Nogtans voorspelden de levendige blik, en de voorzigtige en zuinige leefwyze, nog vele levensdagen aen den ouden Johan en aen zyn gelapt schipperspak. Hy was het orakel van zyn dorp, en hy beheerschte door zyn gezond verstand en buitengewoone wetenschap zyne medeburgers. Inderdaed, hy kon, als men meende dat een hond of eene koe met een boos oog waren aenschouwd geworden, het dier genezen: en als men hem verzocht de noodlottige betoovering te verdryven, dan brandde hy, in tegenwoordigheid van het lydende dier eenige gedroogde kruiden. Wat nog meer is, hy genas met buitengewoone vaerdigheid, opene wonden, terwyl zyne kunst, vooral wanneer zy verzeld ging van spinnewebben, of van gestampte kruiden, bewonderensweerdige uitwerkselen deden.

Doch wy kunnen ons hier verder inlaten met de buitengewoone bekwaemheid van den ouden schipper; hy waerdeerde zyne ervarenheid boven alles, en achte zich gelukkig. Zyne voorliefde, was nogtans nog sterker aen zyne jeugdige Susanna geboeid; zy was het kind van zynen ouderdom, de troost in zyn weduwenaerschap, zyne onafscheidelyke gezellin, en zyne Hébé by zynen soberen maeltyd.

Susanna was een jong en sterk veertienjarig meisje, waeraen men op het eerste gezigt eenen ouderdom van achtien jaren zou hebben toegeschreven. De openhartigheid en de vrolykheid zetelden op haer gelaet; terwyl hare groote zwarte oogen, van onversaegdheid en beradenheid fonkelende, evenwel de zachtaerdigheid en schroomvalligheid van haer geslacht verrieden. Zy was naerstig en bewonderenswaerdig nauwgezet in de vervulling van haren pligt; Susanna verwierf zich by haren ouden vader en hare tante eene onbegrensde genegenheid; zy was, al ware het, hun oogappel en alle moeders in het dorp stelden haer ten voorbeelde aen hare dochters.

Op zekeren avond begaf ik my naer den Rhynoever; myn doel was, met de schuit van *Sasbach* den *Ryn* over te steken en myne avondwandeling aen gene zyde des strooms voort te zetten; ik begaf my naer het veer, en ontwaerde reeds in de verte den ouden Reisacher en zyne dochter Susanna. Zy bevonden zich in de schuit gezeten en nuttigden hun avondbrood. Ik wilde hen niet storen, — wyl ik de geaerdheid van Johan kende; — ik bleef op eenen afstand, om hen gade te slaen. Susanna stond in het midden der schuit, terwyl zy by haren vader den post van schenker bekleedde. Reisacher ontving een kop koffy van haer en bragt dezelve aen zyne lippen. — Men zou oppervlakkig gezegd hebben, dat de verbeelding van den schipper gespannen was op den wasem van den kostbaren drank; hy dronk met lange teugen en zyn grimlach drukte stilzwygend de gewaerwordingen uit, welke hem die smakelyke drank veroorzaekten. Ongelukkiglyk ontdekte hy my en dit gezigt maekte een einde aen myn genot.

Met al de snelheid van eenen man, die door eene loffelyke gewoonte zyn beroep hooger schat dan zyn gemak, sprong de oude Reisacher op, nam de riemer in de hand en wierp my eenen blik toe, die stilzwygend zeide: Mynheer, wil oversteken? voegde hy er met luider stem by: ik ben gereed! Ik stapte in de schuit en vyf minuten later bevonden wy ons aen de overzyde.

Toen ik aen wal gestapt was, zeide ik tot den ouden schipper: « Reisacher, uwe bekwaemheid zou my thans te stade komen.

— Hebt gy een krank beest?

— Neen, maer ik ben voornemens een paerd te koopen van den boschwachter hier in het dorp, en ik zou alvorens geerne het oordeel inwinnen van eenen kenner zoo als gy zyt. »

Den raed van Reisacher in zulk een geval vragen, was hem in zyn zwak aentasten; doch als men hem eenmael om raed gevraegd had, moest men zich naer denzelven voegen.

Hy beurde het hoofd op met eene wyze van belangstelling, zyne oogen fonkelden door eene geheime voldoening.

— Susanna, zeide hy, pas op de schuit en wacht my; ik ben binnen eene korte anderhalf uer terug.

Laet u voor geen prys ter wereld tot het overvaren overhalen, want de wint steekt op en de stroom is zeer snel. Het weer kan schielyk veranderen en ik vrees dat wy eenen verschrikkelyken avond zullen hebben; doch ik zal by tyds terug wezen, om u nog goed en wel naer huis over te brengen en uwe vergiffenis te verwerven, dat ik u zoo lang heb laten wachten.

Aldus sprekende stapte hy aen wal en bond de schuit aen eenen boom vast. Wy verwyderden ons. Susanna achterlatende die zich met kousen breijen zoo druk bezig hield, dat zy den kouden herfstwind niet eens scheen te gevoelen, die langs onze ooren blies.

Nadat wy eenigen tyd waren voortgegaen, pakten zich de wolken zwaerder byeen. De wind waerop de schipper en zyne dochter niet genoeg acht hadden geslagen, begon heviger te loeijen, terwyl een onverwachte donderslag myn makker deed afbreken te midden der loftuigingen die hy zich toezwaeide betrekkelyk de onfeilbaerheid van zyn oordeel over de paerden.